

KJRW Nieuwsbrief

Nijmegen, 20 april 2011, nr. 2

Beste (oud-)medewerker, contactpersoon, belangstellende,

Er is weer veel gebeurd sinds de laatste nieuwsbrief van de Kinder- en Jongerenrechtswinkel. De zon schijnt (eindelijk!) weer lekker en de vogeltjes fluiten uit volle borst. De komst van de lente is altijd een zeer welkome gebeurtenis.

Niet alleen buiten, maar ook binnen de rechtswinkel was er gedurende de afgelopen twee maanden regelmatig sprake van een welkome gebeurtenis. In de eerste plaats natuurlijk de versterking van ons KJRW-team met maar liefst zes nieuwe medewerkers. Hieronder stellen zij zich voor. Voor de medewerkers die nog nooit in de Hunnerberg waren geweest, was er eind januari een rondleiding in de justitiële jeugdinrichting. In februari vond het erg gezellige en smakelijke galadiner plaats en in maart verzorgde de heer Imkamp, werkzaam bij de Raad voor de Kinderbescherming en de Radboud Universiteit Nijmegen, een zeer boeiende lezing over het jeugdstrafrecht. Over deze gebeurtenissen kunt u in deze nieuwsbrief lezen. Ook hebben we weer een oud-medewerker geïnterviewd en een huidige medewerker gevraagd om zijn mening over een actueel onderwerp.

Madeleine Ackermans
Medewerker Kinder- en Jongerenrechtswinkel Gelderland

Even voorstellen: de nieuwe medewerkers!

Hallo! Ik ben Laura Besten, 22 jaar en ik zit momenteel in het derde jaar van de opleiding Notarieel Recht. Naast mijn studie werk ik in het weekend in de horeca, doe ik vrijwilligerswerk bij de Studentendesk van het Rode Kruis en zit ik in het bestuur van de misdienaarsvereniging. Verder hou ik veel van gezelligheid, muziek, films en lezen. Ik hoop veel te leren van het werk bij de rechtswinkel. Ik heb er zin in!

Hallo! Ik ben Geert Bok, 22 jaar en momenteel derdejaars rechtenstudent in Nijmegen. In mijn omgeving hoorde ik van meerdere mensen positieve verhalen over het werken bij een rechtswinkel. Het specifieke karakter van de kinderrechtswinkel trok mijn aandacht en daarom ben ik blij dat ik als vrijwilliger mijn steentje kan bijdragen. Naast mijn studie werk ik als privéchauffeur en in de zomer als zeilinstructeur. Verder voetbal ik veel in de week, in de zaal en op het veld. Mochten jullie nog meer willen weten dan mogen jullie dit natuurlijk altijd aan me vragen! Verder hoop ik op een gezellige en leerzame tijd bij de rechtswinkel!

Hallo, ik ben Heleen Goeting, 20 jaar en ik ben geboren en getogen in Nijmegen. Ik zit nu in het derde jaar van mijn studie Internationaal en Europees Recht. En als alles goed gaat ga ik volgend jaar beginnen aan de master Fiscaal Recht. Naast mijn studie is mijn grootste hobby hardlopen. Iedere zondagochtend vroeg uit de veren om een rondje te rennen. Voor de rest houd ik van films kijken en leuke dingen doen met vrienden. Het lijkt me leuk om bij de Kinder- en Jongerenrechtswinkel Gelderland mijn kennis te gaan verbreden, ik heb er zin in!

Hoi! Ik ben Marije Kolenbrander, 22 jaar oud en één van de zes nieuwe medewerkers van de KJRW in Nijmegen. Sinds afgelopen februari ben ik met de master Strafrecht begonnen aan de Radboud Universiteit. Daarvoor heb ik met veel plezier vier jaar in Leiden gestudeerd. Ik begon met de studie Criminologie, maar kwam er in de loop van mijn studie achter dat ik de juridische kant van de criminologie, het strafrecht, eigenlijk het interessantst vond. Daarom besloot ik in het derde jaar van mijn studie om Rechtsgeleerdheid erbij te gaan studeren... en met resultaat: Mijn bachelor rechten is binnen! En eigenlijk ben ik nu ook gefascineerd door het personen- en familierecht, een mooie manier om dit in praktijk te brengen is natuurlijk tijdens het werk bij de KJRW. Ik woon nu ondertussen alweer een kleine twee maandjes in Nijmegen. Naast het werk bij de KJRW ben ik ook penningmeester en voorzitter reiscommissie van NCSV Dr. Nico Muller, de criminologische en strafrechtelijke studievereniging. Mijn overige vrije tijd besteed ik aan reizen, af en toe sporten, naar voorstellingen gaan, lezen, spelletjes, etc.! Ik ben erg benieuwd naar het werken in de rechtswinkel, aan enthousiasme zal het in ieder geval niet ontbreken!

Hallo allemaal!

Mijn naam is Rosalie Rijkhoff, ik ben 20 jaar en ik kom oorspronkelijk uit Veenendaal. Ik ben derdejaars Nederlands Recht en dat loopt tot nu toe prima! Naast studeren ben ik vooral bezig met het vermaken van mijn vrienden thuis of in de stad, werken in Nijmegen of in Veenendaal, sporten en eigenlijk alle andere standaard dingen die jullie waarschijnlijk ook doen. Ik heb niet echt een grote hobby waar ik me veel mee bezig houd, maar ben wel lid van Phocas waar ik zo nu en dan te vinden ben. En vanaf deze maand kan ik de rechtswinkel aan dit rijtje toevoegen!

Hoi! Mijn naam is Sjanne Tielbeke, ik ben 21 jaar oud en studeer Rechtsgeleerdheid aan de Radboud Universiteit in Nijmegen. Ik ben momenteel bezig met mijn tweede jaar. Naast mijn studie ben ik regelmatig te vinden bij het Vlaams Arsenaal waar ik in de bediening werk, of op het terras zit. In mijn vrije tijd ben ik druk met vriendinnen, gezellige etentjes organiseren, muziek en vanaf nu ook met de kinder- en jongerenrechtswinkel. Ik hoop veel kinderen te kunnen helpen en veel te leren. Ik heb er erg veel zin in!

Bezoek aan de Hunnerberg

Door Michiel Vriezekolk

Op een koude winterse maandag in januari 2011 heeft de Kinderrechtswinkel Gelderland een bezoek gebracht aan de Hunnerberg. Doel van dit bezoek was om kennis op te doen omtrent de werkwijze van de jeugdinstelling aangezien een paar medewerkers nog nooit een bezoek hebben gebracht aan de instelling. Op de Hunnerberg is plaats voor 142 jongeren in de leeftijd van 12 tot en met 24 jaar. Zowel jongens als meisjes worden hier opgevangen die in het kader van een preventieve hechtenis, nachtdetentie, jeugddetentie of een PIJ-maatregel (plaatsing in justitiële inrichting) zijn opgenomen. Het idee is dat de jongeren structuur en opvoeding geboden wordt zodat zij aan het eind van hun detentie op het recht pad blijven. Na binnenkomst zijn de deelnemers aan de bijeenkomst eerst aan een grondige security check onderworpen. Gelukkig had niemand wapens bij zich, dus we konden na de controle doorgaan naar de eerste voorlichting. Tijdens deze voorlichting is de werkwijze door de groepscoaches uitgelegd. Het pand is zo opgedeeld dat er maximaal 12 jongeren in een unit zitten. Binnen deze units wordt met een beloningssysteem gewerkt. Wanneer een jongere op een bepaald onderdeel goed scoort, stijgt hij of zij een niveau. Zo kun je bijvoorbeeld een

sticker krijgen op het onderdeel persoonlijke hygiëne voor het schoonhouden van je slaapruijnte. Het mooie van dit systeem is dat meerdere jeugdinrichtingen hiermee werken; als je als jongere overgeplaatst wordt, hoef je niet vanaf nul te beginnen.

Na de voorlichting en het gesprek met groepscoaches werd er aangevangen met de rondleiding. Wat als eerste opviel was het verschil van indeling in kamers. Bij de meisjesgroep was de huiskamer wat gezelliger aangekleed met warme kleuren en meer zitjes, en bij de jongens was het wat strakker en stond er bijvoorbeeld een tafelfoetbaltafel. Ook was er bij de meisjes een Wii aanwezig waar de jongens het moesten doen met een Xbox360. De huiskamers zagen er over het algemeen huiselijk uit, alle

kamers beschikken over een keuken die met name in het weekend gebruikt wordt om zelf te koken. Vooral de ontspanningsactiviteiten vinden hier plaats. Overdag hebben de jongeren een dagprogramma met sport, onderwijs en andere coachingsactiviteiten betreffende het persoonlijk gedrag. 's Avonds gaan de jongeren naar hun slaapruijnte. In tegenstelling tot de huiskamer en andere gemeenschappelijke ruimtes is de slaapkamer vrij kaal. Hier staat alleen een bed, een wc en een tafeltje. Voor het overige is de ruimte enkel bedoeld om te slapen en het is eigenlijk de enige kamer die zich voordoet als een gevangenis. Dit heeft mede te maken met de pressie die via deze kamer uitgevoerd kan worden. Als jongeren zich misdragen worden zij opgesloten in hun slaapkamer, zij mogen er pas weer uit als zij zich beter gaan gedragen. Tijdens de opsluiting in de slaapkamer kan er geen gebruik worden gemaakt van de gemeenschappelijke ruimte waar bijvoorbeeld de TV en andere 'leuke' activiteiten zich bevinden.

Na de rondleiding werden we weer naar de verzamelruimte gebracht waar we onze persoonlijke bezittingen terugkregen en weer werden vrijgelaten. Het algehele beeld dat ik had van de Hunnerberg is tijdens de rondleiding zeer veranderd. Ik had meer een gevangenisinstelling verwacht, maar het bleek dat voornamelijk de huiselijke sfeer van belang is, en dat de jongeren bepaalde voorrechten kunnen verdienen door goed gedrag te vertonen. Voor een instelling waar 'moeilijke' jongeren opgevangen worden lijkt me dit een goede zaak.

Galadiner Kinder- en Jongerenrechtswinkel Gelderland

Door Annemieke van de Weerdhof-List

Op woensdag 16 februari vond het jaarlijkse galadiner plaats. De locatie was dit jaar restaurant "Voldaan" in Nijmegen. Voor veel medewerkers was dineren in dit restaurant een geheel nieuwe ervaring. Het restaurant bestaat nu 1,5 jaar in Nijmegen en ze timmeren aardig aan de weg. Het bijzondere aan het restaurant is dat ze een Spaanse kok hebben en

dat hij alles bereidt met verse producten! Dus wij dachten: dat belooft wat...

Het diner bestond uit drie gangen, waarvan het dessert een verrassing was. Er was alleen een keuze voor een warm of een koud dessert. Het voor- en hoofdgerecht was van te voren bekend en iedereen had zijn of haar keuze al voor de avond bekend gemaakt. Voor het voorgerecht had iedereen de keuze uit een champignonsoep (zoals je nog nooit eerder hebt geproefd), een frisse salade met sinaasappel of verse calamares. Voor het hoofdgerecht bestond de keuze uit een preitaartje, varkenshaas met een Spaanse saus of pangasiusfilet. Opvallend was wel, dat veel collega's voor de varkenshaas kozen... De bediening was bijzonder aardig en vooral de jong(st)eman had veel plezier in zijn werk. Hij bediende iedereen met een brede glimlach.

Tja, hoe kun je het dan nog een beetje spannend maken? Daar hadden we de 'doordraaischijf' voor bedacht. Om te voorkomen dat mensen in een 'vast groepje' gingen zitten, was het de bedoeling om op de plaats te gaan zitten waar de 'doordraaischijf' met jouw naam zich bevond. Na een gang werd de schijf doorgedraaid en was het tijd voor wisseling van plaatsen.

Er werd gegeten, gedronken en natuurlijk veel besproken. De gespreksonderwerpen liepen uiteen. Natuurlijk kwamen er zaken gerelateerd aan de KJRW aan bod, maar er werd ook genoeg over andere onderwerpen gesproken, zodat je je collega's ook op persoonlijk gebied wat beter kon leren kennen.

Terugkijkend op het galadiner kan ik zeggen dat ik het een bijzonder gezellige avond vond met leuke collega's in een sfeervol restaurant met heerlijk (vers) eten! Het was genieten en zo keerde iedereen weer voldaan terug naar huis...

Lezing jeugdstrafrecht

Door Daniëlle Damen, voorzitter interne beleidsgroep

Op woensdag 23 maart werd op de Kinder- en Jongerenrechtswinkel Gelderland een lezing verzorgd door mr. Frank Imkamp. Mr. Imkamp is docent jeugdrecht aan de Radboud Universiteit te Nijmegen en tevens werkzaam als coördinator taakstraffen bij de Raad voor de Kinderbescherming.

De heer Imkamp heeft ons ten eerste kort het verschil uitgelegd tussen taakstraffen en Haltstraffen. Het essentiële verschil is dat bij een Halt-straf het dossier niet naar justitie wordt doorgestuurd en dat het bij een taakstraf juist gaat om een sanctie vanuit justitie. Vervolgens heeft de heer Imkamp de ontwikkeling van het jeugdstrafrecht door de jaren heen toegelicht en zijn de maatregelen en straffen uit het jeugdstrafrecht kritisch onder de loep genomen. Aangezien uit onderzoek blijkt dat vele maatregelen en straffen niet het

gewenste effect hebben, is de heer Imkamp er een voorstander van terug te keren naar een systeem waarin begeleiding en hulpverlening centraal staan. Volgens de heer Imkamp zouden we alle strafbare feiten moeten filteren naar de ernst van het delict. Dit filteren moet strikt plaatsvinden, zodat er slechts een kleine groep van jongeren overblijft waarvoor actieve begeleiding en hulpverlening beschikbaar is. De overige zaken zouden kunnen worden afgedaan door middel van bijvoorbeeld een schadevergoeding en goede gesprekken met politie en/of justitie.

Daarnaast is de actuele kwestie met betrekking tot de wijziging van de minimumleeftijd in het jeugdstrafrecht aan de orde gekomen. De heer Imkamp is van mening dat de minimumleeftijd van 12 jaar verhoogd zou moeten worden, omdat hersenonderzoek heeft aangetoond dat er bij 12-jarigen onvoldoende normbesef ontwikkeld is. Daarnaast staat de heer Imkamp positief tegenover de invoering van een adolescentenstrafrecht, waarbij tevens de leeftijdsgrens van 18 jaar zou worden verhoogd naar bijvoorbeeld 23 jaar. De politiek is er ook een voorstander van een adolescentenstrafrecht in te voeren, echter zal de uitvoering daarvan wellicht anders zijn (in de vorm van strengere straffen).

Vervolgens heeft de heer Imkamp ons het verschil uitgelegd tussen gewone zittingen en jeugdzittingen bij de rechtbank. Wanneer een jongere voor de rechter moet verschijnen, vindt dit achter gesloten deuren plaats. Daarnaast geldt er een aanwezigheidsplicht voor zowel de jongere als de ouders. Ten slotte heeft de heer Imkamp kort zijn werk als coördinator taakstraffen van de Raad voor de Kinderbescherming toegelicht. Daarbij is het belangrijk om instellingen te werven, waar de jongere zijn taakstraf kan verrichten.

Zoals u heeft gelezen, zijn er vele onderwerpen uit het jeugdstrafrecht aan bod gekomen tijdens deze lezing. Het was dan ook een zeer interessante en leerzame avond. We willen dan ook bij deze de heer Imkamp nogmaals bedanken voor zijn komst.

Hoe is het nu met... Ruud Crijns

Ruud heeft van 2007 tot 2008 bij de kinderrechtswinkel gewerkt. In 2009 is hij afgestudeerd. Vlak voordat hij afstudeerde is hij bij het Innovatieplatform begonnen met een tijdelijke onderzoeksopdracht naar verschillen tussen nationale innovatiestelsels. 'Dat was een zeer leerzame uitstap, waar ik nauwelijks iets met mijn rechtenstudie deed', aldus Ruud. Vervolgens heeft hij gekozen voor een duobaan. Hij werkt nu drie dagen bij Berenschot, waar hij zich bezighoudt met het geven van bestuurlijk juridisch advies.

Daarnaast werkt hij twee dagen bij het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie. Daar is hij betrokken bij wetgeving en beleid op het gebied van corporate governance en ondernemingsrecht.

Hoe heb je je tijd als medewerker van de KJRW ervaren?

Als zeer prettig. Het was (en dat is het vast nog) een leuke club mensen, waarmee het leuk samenwerken was.

Wat is je het meest bijgebleven van je tijd als medewerker?

De teambuildingsavond waarop we een salsa-clinic deden. Wat stond ik veel op de tenen van Allissa haha.

Wat heb je er geleerd?

Ik heb er veel geleerd op het gebied van (jeugd)strafrecht en privaatrecht.

Heb je nog contact met mensen die je bij de rechtswinkel hebt ontmoet?

Ja, ik zie nog steeds wel eens mensen van toen.

Zijn er momenten in het dagelijks leven dat je dat je je ervaringen als kinderrechtswinkelier kunt gebruiken?

Als ik moet achterhalen wie van mijn kleine neefjes of nichtjes een sticker op mijn rug heeft geplakt komen de gesprekstechnieken uit die tijd goed van pas.

Kom je op je werk zaken tegen waarbij je je ervaringen als kinderrechtswinkelier kunt gebruiken?

De ervaring met het vertalen van een juridisch verhaal in een voor eenieder begrijpelijke boodschap is nog altijd welkom.

Is er nog iets dat je wil zeggen?

Ja, ik denk dat de KJRW heel goed en nuttig werk verricht. Ga zo door!

De KJRW en actualiteiten

Door Joost Kral

De Raad voor Strafrechttoepassing en Jeugdbescherming bracht in maart een advies uit aan staatssecretaris van Veiligheid en Justitie Teeven over de knelpunten in het huidige jeugdstrafproces in Nederland. In het advies wordt onderzoek aangehaald waaruit blijkt dat enkel straffen geen zin heeft in verband met de nog niet voltooide psychologische en biologische ontwikkeling van kinderen en jongeren. Een pedagogische behandeling kan bij hen juist wel effectief zijn.

Dit onderwerp is ook aan bod gekomen bij de lezing van de heer Imkamp. Hoe denkt een medewerker van de Kinder- en Jongerenrechtswinkel Gelderland over de aanpak van

jeugdcriminaliteit? We vragen het aan **Joost Kral**.

Het belang van een aangepast jeugdstrafrecht

In een politiek landschap dat inzet op harder en zwaarder straffen komt de Raad voor Strafrechttoepassing en Jeugdbescherming met een opvallende, maar nog belangrijker, genuanceerde visie op het jeugdsanctierecht. Het is opvallend dat in Den Haag de gedachte leeft dat zwaarder straffen misdaad voorkomt door zijn afschrikkende werking. Ik durf met

betrekking tot dit punt te spreken over een naïeve en ondoordachte kijk op het jeugdrecht. Zeker bij de zwaardere gevallen (bijvoorbeeld PIJ-ers) heeft harder straffen weinig effect wanneer er geen behandeling wordt ondergaan. Denk hierbij aan de misstanden op Harreveld een aantal jaar geleden.

Al jaren heerst in de wetenschap de opvatting dat harder straffen geen tot weinig effect heeft. In de meeste gevallen gaat het in het jeugdrecht over jongeren die slechts eenmalig met politie en justitie in aanraking komen. Vaak gaat het om een uit de hand gelopen grap of een vechtpartijtje op straat. Naar mijn mening zijn dit absoluut feiten die aangepakt moeten worden, de vraag is alleen op welke wijze. Zal een jongen van 16 in een dronken bui de ruit van een bushalte niet intikken wanneer hij weet dat hij niet 12, maar 24 uur taakstraf krijgt? Dat lijkt mij zeer onwaarschijnlijk.

Wanneer we naar de ontwikkelingspsychologie in relatie tot het jeugdstrafrecht kijken vallen een aantal zaken op. De Raad bepleit dat jongeren van 12 en 13 jaar slechts bij hoge uitzondering voor de rechter moeten verschijnen. Momenteel ligt de grens voor strafbaarstelling bij jongeren op 12 jaar. Wanneer we het over deze leeftijdscategorie hebben, praten we over kinderen. Groep 8 basisschool, misschien brugklas. Dit zijn kinderen die, een uitzondering daargelaten, nog op straat spelen. Het is een leeftijd waarin de meeste kinderen absoluut de gevolgen van hun handelen niet kunnen overzien. Ze zijn daar simpelweg niet toe in staat. Zwaarder straffen voor deze leeftijdscategorie is dan ook onwenselijk.

Daarnaast valt op dat vanaf 16 jaar jongeren onder het volwassenenstrafrecht kunnen vallen. Naar de huidige stand in de wetenschap wordt er vanuit gegaan dat jongeren tot hun 23^e/24^e in ontwikkeling zijn. Dit is 7 (!) jaar later dan de leeftijd waarop een jongere in het strafrecht als volwassene kan worden gezien. Het lijkt mij dan ook een legitieme vraag of het wenselijk is dat jongeren van 16 als volwassenen worden gezien. De Raad pleit dan ook voor een apart strafrecht voor jongeren tussen de 18 en 24 jaar.

Mij lijken de voorstellen van de Raad voor Strafrechttoepassing en Jeugdbescherming veel beter aansluiten bij de huidige wetenschappelijke visie op het jeugdstrafrecht. De voorstellen van staatssecretaris Teeven om juist zwaarder te straffen lijken voort te komen uit een maatschappelijke angst voor (jeugd)criminaliteit. Deze angst moet echter niet ten koste gaan van de positie van de jongere in onze samenleving.

Deze nieuwsbrief is een tweemaandelijks uitgave van de Kinder- en Jongerenrechtswinkel
Gelderland
Postbus 1322
6501 BH Nijmegen
Tel: (024) 3601733

info@kinderrechtswinkel gelderland.nl
www.kinderrechtswinkelgelderland.nl
krwgelderland.hyves.nl

Wilt u zich aan- of afmelden voor deze nieuwsbrief of heeft u vragen of opmerkingen, mail dan naar info@kinderrechtswinkelgelderland.nl o.v.v. Nieuwsbrief.

De **Kinder- en Jongerenrechtswinkel Gelderland** wordt gesteund door:

Ars Aequi

Van Vliet
ADVOCATEN